

KLESKTANIE (1) *sb n*

I sg kl(e)sktani(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Głośnie objawianie radości, klaskanie (być może także granie na instrumentach) [czyje]: Ták tedy Troydená iednomyflnie wybranego [...] podniefli ná Wielkie Xięstwo Litewłkie [...] z wielką radością y klefktániem (weług zwyczajú) wżyłtkiego póspółtwá. *StryjKron* 360.

Cf **KLESKTAĆ**

MM